

160. sz. Ajánlás

a kikötői rakodómunka munkavédelméről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1979. június 6-án hatvanötödik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a balesetek elleni védelemről (kikötői rakodómunkások) szóló 1932. évi (32. sz.) Egyezmény felülvizsgálatára vonatkozóan, mely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat a munkavédelemről (kikötői rakodómunka) szóló 1979. évi Egyezményt kiegészítő Ajánlás formájában adja közre;

a mai napon, 1979. június 25-én elfogadja az alábbi Ajánlást, amely a „Munkavédelemről (kikötői rakodómunka) szóló 1979. évi Ajánlás” néven idézhető:

I. HATÁLY ÉS MEGHATÁROZÁSOK

1. A jelen Ajánlás szempontjából a „kikötői munka” kifejezés alatt minden fajta hajó ki- és berakodásával kapcsolatos munkák összességét és ezek bármely részét, valamint az ezzel összefüggő egyéb munkákat kell érteni; e műveletek pontos meghatározását a nemzeti törvények vagy gyakorlat szerint kell elvégezni. E meghatározások vagy módosítások során tanácskozni kell az érdekelt munkaadói és munkavállalói szervezetekkel, vagy abba más módon kell azokat bevonni.

2. A jelen Ajánlás szempontjából-

- (a) a „munkavállaló” kifejezés alatt a kikötői munkákban foglalkoztatott személyeket kell érteni;
- (b) a „hozzáértő személy” kifejezés alatt azokat a személyeket kell érteni, akik meghatározott feladat vagy feladatok ellátásához a megkívánt ismeretekkel és gyakorlattal rendelkeznek, és mint ilyenek az illetékes hatóságok számára elfogadhatók;
- (c) a „felelős személy” kifejezés alatt azokat a személyeket kell érteni, akiket a munkaadó, a hajó parancsnoka vagy az emelő szerelvény tulajdonosa, az esettől függően, felelősnek jelöl ki meghatározott feladat vagy feladatok elvégzésért, és akik elegendő ismerettel, gyakorlattal és kellő felhatalmazással rendelkeznek ahhoz, hogy ezt a feladatot vagy feladatokat a kívánt módon ellássák;
- (d) a „felhatalmazott személy” kifejezés alatt azokat a személyeket kell érteni, akiket a munkaadó, a hajó parancsnoka vagy egy felelős személy meghatározott feladat vagy feladatok elvégzésére felhatalmaz, és akik rendelkeznek az ehhez szükséges műszaki ismeretekkel és gyakorlattal;

- (e) az „emelő berendezés” kifejezés alatt azokat a rögzített vagy mozgó rakodó eszközöket, ideértve a gépi működtetésű parti feljáró rámpákat is, kell érteni, melyeket a rakomány felfüggesztésére, felemelésére vagy leengedésére, illetve, felfüggesztett vagy alátámasztott állapotban, egyik helyről a másikba történő elmozdítására használnak a parton vagy a hajó fedélzetén ;
- (f) a „szabad emelő szerelvény” kifejezés alatt azokat az emelő szerelvényeket kell érteni, amelyek a tehernek az emelő berendezésre történő felfüggesztésére szolgálnak, de nem képezik szerves részét sem az emelő berendezésnek, sem a tehernek;
- (g) a „feljárt” kifejezés alatt a „kijárt” fogalmat is érteni kell;
- (h) a „hajó” kifejezés alatt bármely fajta vízi járműt, hajót, bárkát, uszályt vagy légpárnás hajót kell érteni, a hadihajók kivételével.

II. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

3. A munkavédelemről (kikötői rakodó munka) szóló 1979. évi Egyezmény érvényre juttatása során a tagállamoknak a következőket kell figyelembe venniük-

- (a) a Tengerhajózási Kormányközi Konzultatív Szervezet irányítása alatt elfogadott vonatkozó Egyezmények, szabályzatok és ajánlások rendelkezései és, különösen, a konténerek biztonságára vonatkozó 1972. évi nemzetközi Egyezmény rendelkezései, annak bármely időpontban történt módosítása szerint ;
- (b) a szabványosítás kérdéseivel foglalkozó elismert nemzetközi szervezetek által elfogadott vonatkozó szabványok;
- (c) a nemzetközi szervezetek irányítása alatt elfogadott, a belföldi hajózásra vonatkozó és érvényben lévő Egyezmények, szabályzatok és ajánlások vonatkozó rendelkezései.

4. A munkavédelemről (kikötői rakodó munka) szóló 1979. évi Egyezmény 4. cikk 1. Bekezdése szerinti intézkedések kidolgozása során minden tagállam vegye figyelembe a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal által legutóbb kiadott, „A kikötői munka munkavédelmére vonatkozó helyes gyakorlat kézikönyve” c. kiadványban foglalt műszaki javaslatokat, amennyiben azok a nemzeti körülmények és feltételek fényében helyénvalóak és oda illőek.

5. A munkavédelemről (kikötői rakodó munka) szóló 1979. évi Egyezmény 4. cikk 1. bekezdése szerinti intézkedések meghozatala során minden tagállam vegye figyelembe a jelen Ajánlás III. Részében foglalt rendelkezéseket, amelyek kiegészítik az Egyezmény III. Részében foglalt rendelkezéseket.

6. Az üzemi balesetek és foglalkozási megbetegedések megelőzése céljából a munkavállalókat megfelelő eligazításban vagy képzésben kell részesíteni a biztonságos munkamódszerekről, a munkaegészségügyről és, ahol ez szükséges, az elsősegélynyújtás módszereiről valamint az anyagmozgató berendezések biztonságos kezeléséről.

III. MŰSZAKI INTÉZKEDÉSEK

7. (1) Minden folyosót-

- (a) egyértelműen jelezni kell;

(b) szabadon kell tartani minden olyan akadálytól, amely nem kapcsolódik az éppen folyó munkákhoz, amennyire az ésszerűen megvalósítható.

(2) A járművek által használt folyosókat egyirányúvá kell tenni, amennyire az ésszerűen megvalósítható.

8. (1) A feljáróknak a felfüggesztett rakományok hatósugarán kívül kell esniük, ahol az ésszerűen megvalósítható.

(2) Mindenütt, ahol ez szükséges, a hajók feljáróit rögzített biztonsági hálóval kell ellátni, amely megakadályozza, hogy a munkavállalók a hajó oldala és a szomszédos rakpart között vízbe essenek.

9. Konténerhajókon a felhajtók összekötő lemezeit úgy kell megtervezni és használni, hogy biztonságot nyújtsanak.

10. (1) A viharfedélzeten minden olyan lejárót, amely nincs megfelelő magasságú és szilárdságú védőküszöbvel ellátva, hatásos védőeszközzel kell lefedni vagy körülvenni.

(2) Minden fedélzetközi lejárót, amikor az nyitva van, megfelelő magasságú korláttal kell körülvenni.

(3) A korlátoknak a lejáró bármelyik oldaláról ideiglenesen eltávolíthatónak kell lenniük, ha azt az áru ki- és berakodása megköveteli.

(4) Ha a jelen bekezdés 1. és 2. albekezdésben foglalt rendelkezések technikai okokból nem valósíthatók meg, akkor egy felhatalmazott személynek kell felügyelnie a munkavállalók biztonságára.

(5) Semmiféle rakományt nem szabad ráhelyezni és semmiféle jármű nem haladhat keresztül azokon a nyílászáró fedeleken, amelyek nem rendelkeznek az ehhez szükséges szilárdsággal.

11. Ha a rakodótér méretei azt szükségessé teszik, egynél több kijáratit lehetőséget kell biztosítani.

12. Az emelő berendezések kezelőinek a munka megkezdése előtt meg kell győződnie a biztonsági berendezések működéséről.

13. (1) A benzinmotoros járművek vagy emelő berendezések üzemanyaggal történő feltöltését nem szabad a hajó rakodóterében végezni, más üzemanyaggal működő járműveknek és emelő berendezéseknek a rakodótérben történő feltöltését csak olyan feltételek mellett lehet végezni, hogy az, amennyire ésszerűen megvalósítható, ne veszélyeztesse a munkavállalók biztonságát.

(2) Ha ésszerűen megvalósítható, akkor a rakodó térben elsősorban olyan motorokat kell alkalmazni, amelyek nem szennyezik a levegőt.

14. Amennyire az ésszerűen megvalósítható, a munkavállalókat nem szabad a hajótér olyan részében foglalkoztatni, amelyben szénrakodó gép vagy horgony üzemel.

15. Az emelő berendezések új elemei és a szabad emelő szerelvény tartozékai nem készülhetnek kovácsoltvasból.

16. A szabad emelő szerelvény tartozékait semmiféle hőkezelésnek nem szabad alávetni, kivéve, ha az egy hozzáértő személy ellenőrzésével és irányítása szerint történik.

17. Megfelelő és elegendő mennyiségű kitöltő anyagot kell használni szükség esetén az előre összekötött rakományok szorítóköteleinek védelmére.

18. Semmilyen körülmények között nem szabad alkalmazni az előre összekötözéshez olyan szorítókötelet, amelyeket nem hagytak jóvá vagy nem ellenőriztek.

19. Minden emelőrudon, emelő kereten, vákuumos vagy mágneses emelő szerkezeten, mely nem képezi szerves részét az emelő berendezésnek, továbbá minden olyan szabad emelő szerelvényen, amelynek a súlya meghaladja a 100 kg-ot, jól látható módon fel kell tüntetni az önsúlyt.

20. Minden egyszeri felhasználásra szánt rakodólapot vagy hasonló szerkezetet-

- (a) világosan meg kell jelölni vagy fel kell címkézni, hogy egyszeri felhasználásra van szánva;
- (b) csak akkor szabad használni, ha mentesek a biztonságot veszélyeztető hibáktól;
- (c) nem szabad újra felhasználni.

21. A biztosító drótokkal vagy hevederekkel összeerősített rakományokat nem szabad ezekbe a drótokba vagy hevederekbe erősített horoggal felemelni vagy leengedni, hacsak ezek nem rendelkeznek a megfelelő szilárdsággal.

22. Minden ésszerű intézkedést meg kell tenni abból a célból, hogy a lehető legnagyobb mértékben csökkenjen a balesetveszély, amikor az árut tartalmazó konténerek tetején történik a munkavégzés.

23. (1) Veszélyes anyagokat csak egy felelős személy ellenőrzése mellett szabad mozgatni, raktározni vagy rendezni.

(2) Amikor veszélyes anyagokat kell mozgatni, raktározni vagy rendezni, az ezzel megbízott munkavállalókat tájékoztatni kell azokról a speciális elővigyázatossági intézkedésekről, melyeket figyelembe kell venni, ideértve azokat a teendőket, melyek ezen anyagok kiömlése vagy a tartályból való véletlenszerű eltávozása esetén szükségesek.

24. Az elsősegélynyújtó személyzetnek járatosnak kell lenni a megfelelő újraélesztési eljárásokban és a mentésben.

25. Az emelő berendezéseket, ha ez szükséges és ésszerűen alkalmazható, el kell látni olyan eszközökkel, amelyek lehetővé teszik a kezelőkabin elhagyását veszély esetén. Gondoskodni kell arról, hogy a sebesült vagy beteg kezelőt állapotának romlása nélkül el lehessen távolítani a kezelőkabinból.

26. (1) A munkavédelemről (kikötői rakodómunka) szóló 1979. évi Egyezmény 36. cikkében előírt orvosi vizsgálatok eredményeiről tájékoztatni kell az érdekelt munkavállalót.

(2) A munkaadót tájékoztatni kell arról, hogy a munkavállaló alkalmas-e az általa elvégezendő munkára és veszélyeztethet-e más személyeket; azzal a feltétellel, hogy e tájékoztatás során, az Egyezmény 39. cikkét figyelembe véve, tiszteletben kell tartani az információ bizalmas jellegét.

27. A munkavédelemről (kikötői rakodómunka) szóló 1979. évi Egyezmény 40. cikke alapján biztosított létesítményeket, amennyire az ésszerűen megvalósítható, öltözőkkel kell ellátni.